SESSİZ SAKİN'İN
GÜRÜLTÜLÜ MACERALARI



eyvah böcükler istilada!

12. Baskı
Toplam 46.000 ADET

MELİH TUĞTAĞ
ÇAĞRI CEBECİ



GENÇ HAYAT

SESSİZ SAKİN'İN
GÜRÜLTÜLÜ MACERALARI



eyvah böcükler istilada!

MELİH TUĞTAĞ ÇAĞRI CEBECİ





Genç Hayat, bir HAYAT YAYIN GRUBU markasıdır.
© 2013, Hayat Yayınları
Tüm yayın hakları anlaşmalı olarak Hayat Yayınları'na aittir.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

Genç Hayat : 93
Sessiz Sakin'in Gürültülü Maceraları : 08
Kitabın Adı : Eyvah Böcükler İstilada!
Yazarı : Melih Tuğtağ
Resimleyen : Çağrı Cebeci
ISBN : 978-605-5122-77-5
Sertifika No : 44968

Editör : F. Zehra Bayrak

Baskı Yeri - Tarihi : İstanbul - 2023
Kapak ve İç Tasarım : Hayat Yayınları
Baskı - Cilt : Alioğlu Matbaacılık
Orta Mahalle Fatin Rüştü Sokak No: 1/3-A
Bayrampaşa / İstanbul
Tel: (0 212) 612 95 59
Sertifika No: 45121

Hayat Yayın Grubu

Molla Gürani Mahallesi, Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3
Fındıkzade - Fatih / İstanbul
Tel: 0212 613 11 00 Gsm: 0530 290 99 78 Faks: 0212 613 11 55
www.gnchyt.com - e-posta: editor@cilekyayinlari.com
instagram/gnchytt - facebook.com/gnchyt

SESSİZ SAKİN'İN
GÜRÜLTÜLÜ MACERALARI



eyvah böcükler istilada!

MELİH TUĞTAĞ
ÇAĞRI CEBECİ



GENÇ HAYAT





Melih Tuğtağ

Huuop!

Selam gençler.

Ben, Melih Tuğtağ. Doğduğum tarih için 27 Ekim 1987 diyorlar. Doğduğum zamanı hatırlamadığım için bu konuda anneme ve babama güveniyorum.

Doğma büyüme İstanbulluyum, ama "nerelisin?" derseniz, adettendir diye "Elazığlıyım" derim.

İstanbul Teknik Üniversitesi'nde uzun yıllar Jeofizik Mühendisliği okudum (Uzun yıllar hakikatten uzunmuş. Bunu öğrendim). Sonra baktım ki benden mühendis olmayacak, ben de yazar oldum.

Çağrı Cebeci



Aydın'da doğdu. Ailecek Ankara'ya taşındılar ki kendisi bu sırada 4 yaşındaydı. Sonra İstanbul'a geldiler. Liseye giderken güldüğü her şeyi karikatür olarak çizmeye başladı. İlk karikatürü 1991 yılında, Avni dergisinde yayınlandı. Kazandığı ilk parayla kendine hemen yeni bir tarama ucu aldı.

1993 yılında Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'ne girdi. Sırasıyla Ustura, Gırgır, Amele ve Cafcaf dergilerinde çizimler yaptı... TRT Çocuk Dergisi'nin Sanat Yönetmenliği görevini yaptı. Son 2 yıldır çizgi filmler yapan bir şirketi var.

Çağrı Cebeci ünlü şair, yazar ve fikir insanı olan Dilaver Cebeci'nin oğludur. 3 küçük yeğeni vardır ve karikatürlerini önce onlara gösterir. Eğer gülüyorlarsa çizmeye devam eder...







Nerden Çıktı Bu Kitaplar Ya Hu?

Güzel bir sonbahar günü yayınevimizde, bir sohbet esnasında ortaya çıktı bu fikir: "Neden bizim de yerli bir kahramanımız olmasın ki?" Genel müdüründen yayın yönetmenine, yayın danışmanından pazarlama müdürüne, editöründen grafikerine kadar bütün ekip düşündük, taşındık. Ve karar verdik. Evet evet! Uçan, kaçan, süper güçleri olan kahramanlara inat, her şeyiyle bizden, bizim gibi olan; bizim gibi konuşan, düşünen, yaşayan bir kahramanımız olmalıydı.

Hemen yazarımız Melih Tuğtağ ve çizerimiz Çağrı Cebeci'yle paylaştık bu fikrimizi. Aylarca çalıştık, çabaladık, yorulduk. En sonunda biraz üşengeç, biraz tembel, biraz meraklı, çokça hayalci ve oldukça sempatik bir Sessiz Sakin çıktı karşımıza.

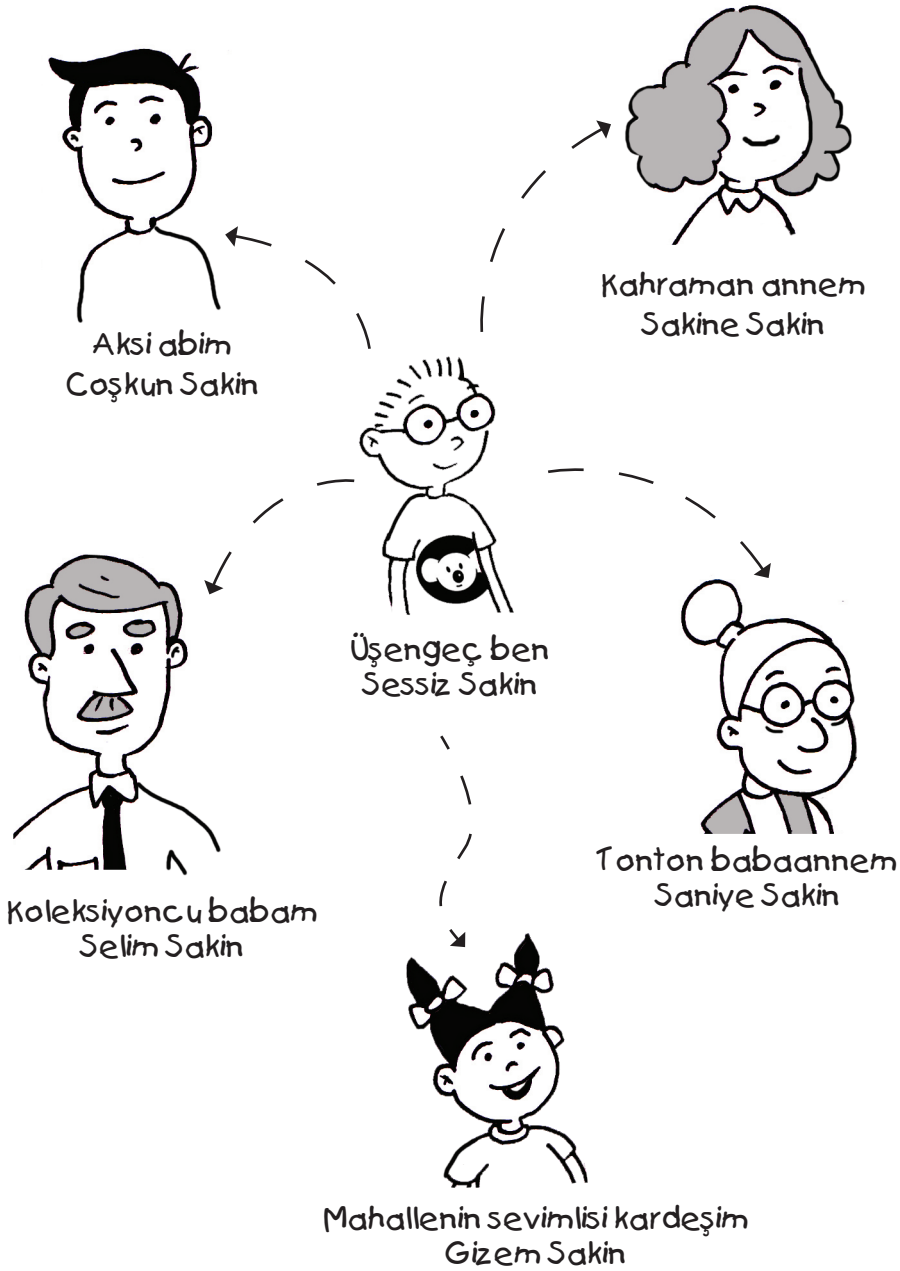
Adı Sessiz Sakin olsa da maceraları gürültülü, eğlenceli ve heyecanlı. Onu öyle seveceksiniz ki o sizin de Cankadaşınız olacak.

Saygılar...

Genç Hayat






Aksi abim
Coşkun Sakin
Kahraman annem
Sakine Sakin
Üşengeç ben
Sessiz Sakin
Koleksiyoncu babam
Selim Sakin
Tonton babaannem
Saniye Sakin
Mahallenin sevimlisi kardeşim
Gizem Sakin

Merhaba Cankadaşlar.

Ben, Sessiz Sakin.

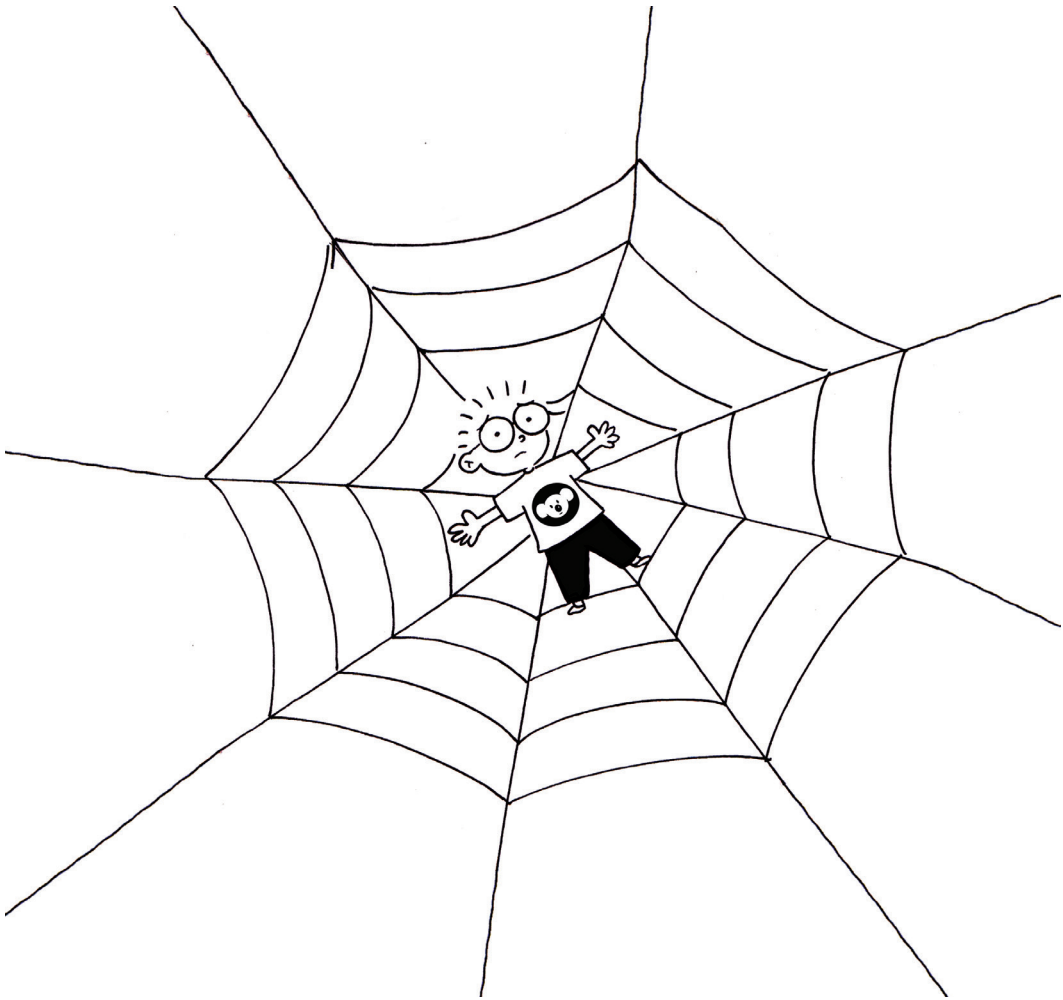
Adım Sessiz, soyadım Sakin.

İçinizden biriyim.

Tanıştığınıza memnun oldunuz mu?



Şu an çok üşeniyorum ama bir ara eminim ben de memnun olacağım.



Merhaba Cankadaşlar, nasılsınız?

İyi gibi görünüyorsunuz. Allah bozmasın.

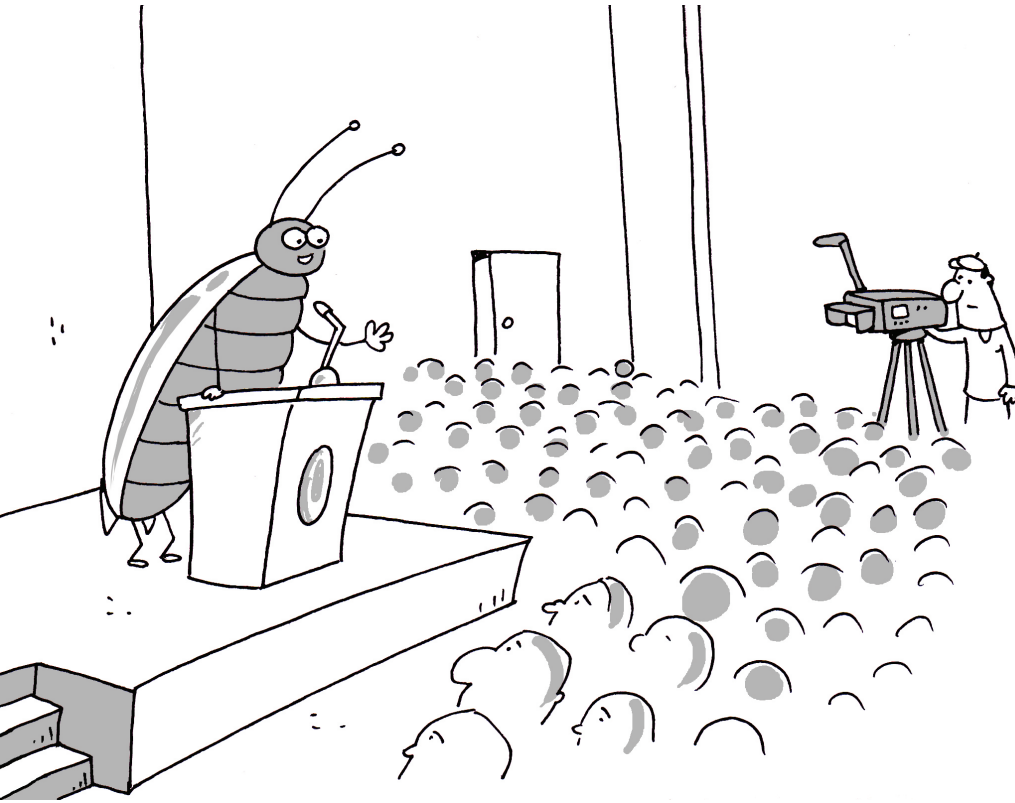
Bu arada şşşt sen, bal yanak. O arkandaki böcek mi?

Aaa, hem de kocaman bir böcek galiba.

Yok yok yanılmışım. Böcek değil, gölgeymiş.

Sahi aklıma geldi; size daha önce bizim mahalleye musallat olan böceklerden bahsetmiş miydim? Bütün mahalleyi ultra mega dev böcekler basmıştı. Kâbus gibi günler yaşamıştık ne yazık ki.

Efendim, anlayamadım. Onlardan nasıl mı kurtulduk? Durun anlatayım. Ama önce en başa dönelim.



BÖLÜM 1
TOP TÜFEK TOPLANMA!

Böcek meselesini anlatmamı bekliyorsunuz, fakat size önce başka şeylerden bahsetmem gerek.

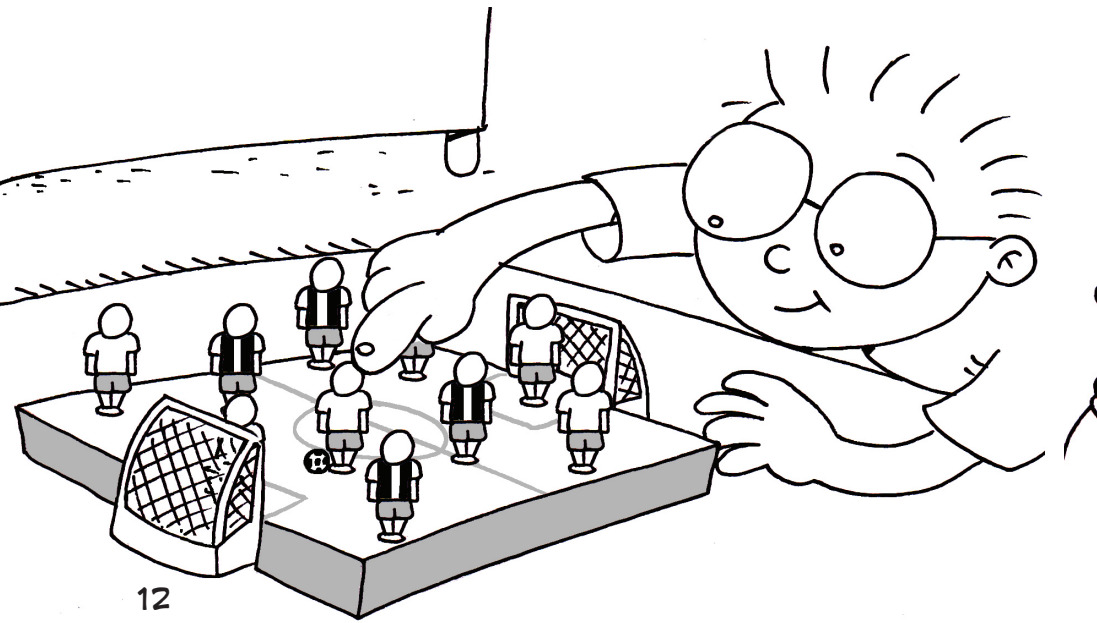
Aaa, kızmayın hemen. Meraklandığınızda çok şeker görünüyorsunuz, ne yapayım... Ehehehehe!

Löylöy löylöy löylöy löylöy lööööööy

Sizce de yetişkinlerin bazı toplantıları fazla ciddiye almaları, olayları büyütmeleri enteresan değil mi? Ya da toplantıları maksadından farklı kullanmaları...

Bana hep enteresan gelmiştir. Mesela stadyumda maç izleyen bazı amcaları düşünün. Öncelikle şunu söyleyeyim: Maç izlemeyi çok severim.

Hatta bütün sporlar için bunu genelleyebilirim. Bir spor müsabakasında en sevdiğim konum, izleyiciliktir. Başkaları koşsun ben izleyeyim. Ooooh mis!



Ama iş bazı yetişkinlerin izleyici olmasına gelince değişiyor.

Bir kere babamla maça gitmiştik. Herkesin formaları, atkıları ve bayrakları elindeydi. Maç şahane gidiyordu. Bizim takım öndeydi.

Bu durumda herkesin mutlu olması, coşkuyla slogan atıp, marş söylemesi beklenir değil mi? Peki biz ne yaptık?

Bir kişi yüzünden bütün eğlencemiz heba oldu. Bir amca maçın 85. dakikasına kadar şu tip şeyler yaptı:

Top bizde, tam gol atmak üzereyiz:

"Sabriiiiii! Şut çek Sabriiiii!"

Bizimkiler gol kaçırdı:

"Sabriiiiii! Ayağının dümenine taş değsin Sabriiii!"



Bizimkiler neredeyse gol yiyecekti ki, çok şükür yemedik:

"Sabriiii! Topu neden kurtarmıyorsun Sabriii! Ellerin mi kırıldı Sabriii!!!"

Bizim takımdan bir futbolcu çalım yedi:

"Sabriii! Gözün görmüyor mu Sabriii! Gözlük vereyim mi Sabriiii!!!"

İçinizden muhtemelen, "Ne var bunda bütün maçlarda böyle şeyler söylenir zaten." diyorsunuz değil mi?

Yooo yoo yoo, genel itibariyle baktığınızda haklı olabilirsiniz, ama bu olay için yanılıyorsunuz. Çünkü 85. dakikaya gelindiğinde teknik direktörümüz oyuncu değişikliği işareti yaptı. Bir oyuncu çıktı ve oyuna Sabri girdi.



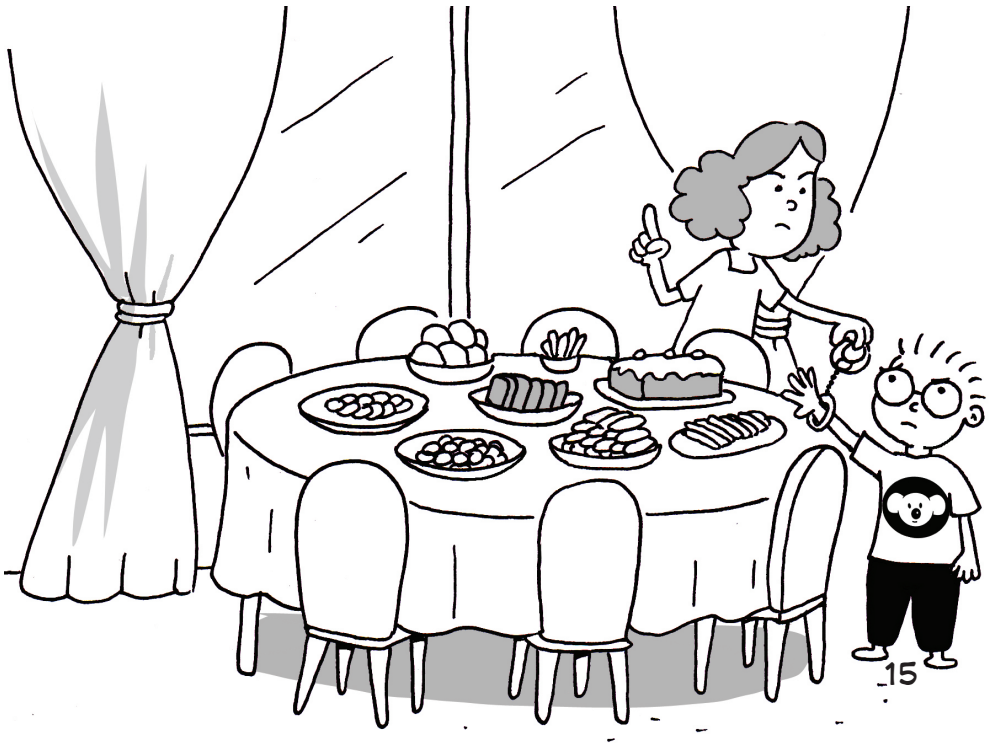
Adamın 85 dakika boyunca hakaret ettiği Sabri, meğer oyunda bile yokmuş. Çünkü o amcanın derdi maç izlemek değildi. Sadece sağa sola bağırıp çağırmaktı.

Ayıp be amca! Sırf bağırıp çağırmak için evden kalkıp, taaaa stadyuma gelinir mi?! İnsan üşenir ya hu!

Sadece bu değil, mesela bir de altın günü olayı var.

Görünürde temel amaç ne? Herkesin her ay başka bir kişiye çeyrek altın hediye edip, ihtiyaçlarını daha kolay gidermesini sağlamak... Peki genel olarak ne olur Cankadaşlar? Bol bol yemek yenir, fısır fısır dedikodu yapılır. Anlayacağınız dedikodu kazanı kaynar durur.

Geçen aylarda altın günü bizdeydi. Annem, uzun zamandır kendisine sorun çıkaran bulaşık makinesini değiştirmek için o günü bekliyordu.

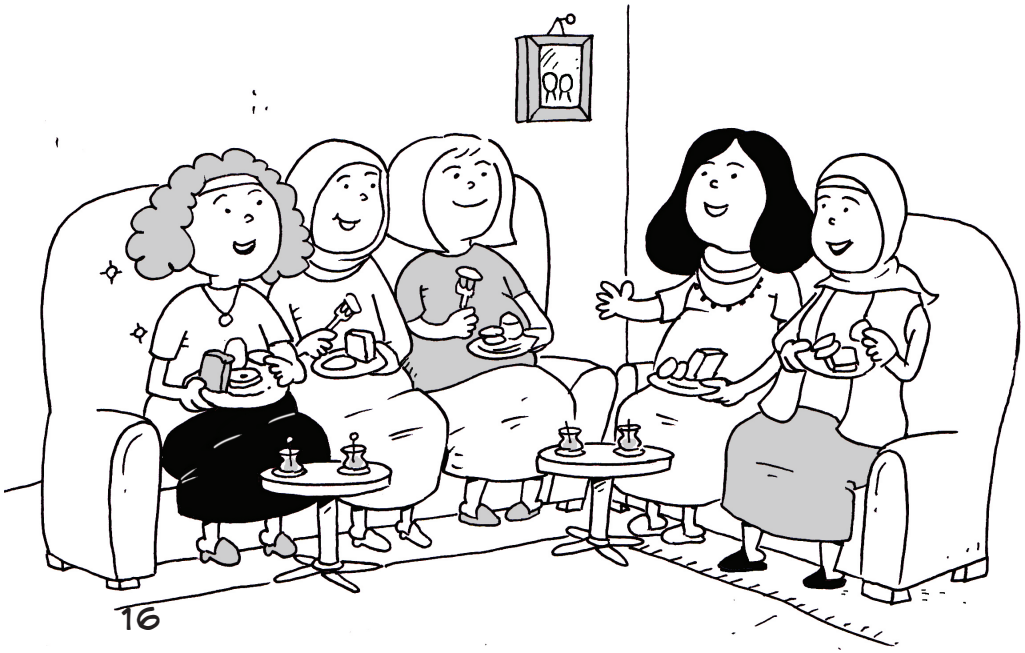


Misafirler gelmeden önce annem masayı donatmıştı. Tablo gibi bir masaydı. Ressam Bob olsa ekleyecek bir şey bulamazdı. Kurabiyeler, pastalar, börekler, salatalar... Her şey şahaneydi.

Misafirlerin gelme zamanı yaklaşınca, annem beni Taşkınlara yolladı. Neymiş efendim, kocaman adam olmuşum, kadınların arasında ne işim varmış! Aslında buna itirazım yoktu, itirazım o güzel yemekleri arkamda bırakıp gitmeyeydi.

Evden çıkarken yemeklerden tırtıklayıp cebime doldurmaya niyetlendim, ama anneme yakalandım. Size daha önce de bahsetmiştim. Mevzuu yemek tırtıklamaksa, annem tam bir zehir hafiyedir. "Çat" diye yakalayıverir.

Bizim altın gününde evde değildim, fakat olanları tahmin edebiliyordum. Yıllardır hiç değişmedi, muhtemelen de değişmeyecek.



Oturulur. Önce klasik muhabbetler edilir.

- Mübeccel Hanım nasılsınız?

- İyilik hamd olsun. Günler geçiyor öyle.

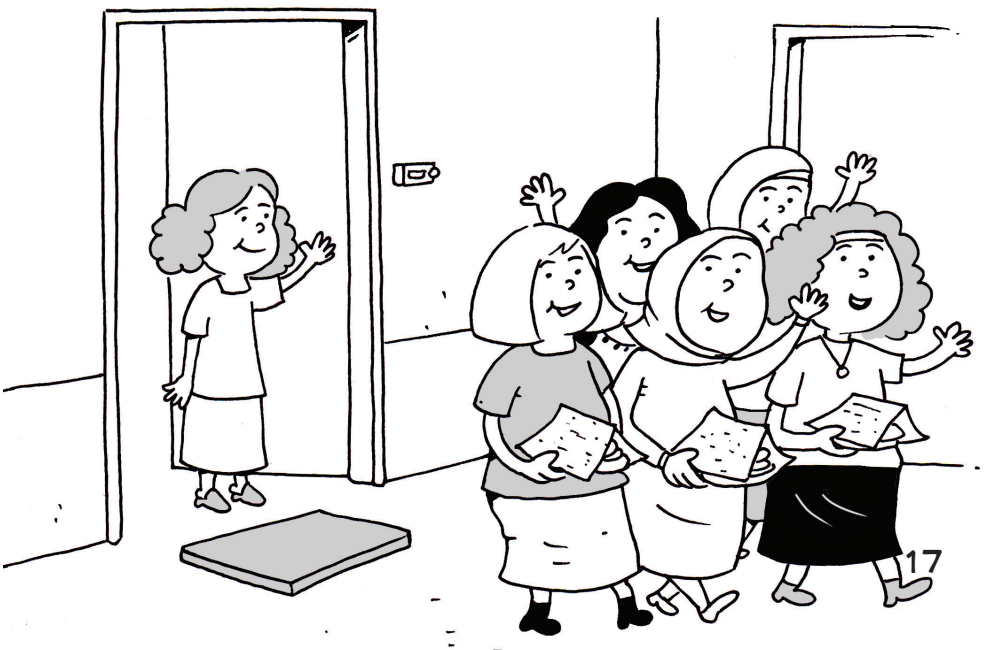
- Eeee, Hanife Hanım senin çocuk ne yaptı? Evlenmiyor mu hâlâ?

- Bahara nişan, yaza düğün inşallah Ayşe Hanımcığım.

Ama bunlar, soranın da cevap verenin de önemsediği diyaloglar olmaz. Çünkü zaten cevapları biliyorlardır. Asıl meseleler yemekler yenmeye başlandıktan sonra konuşulur.

Kim kiminle, nerede, nasıl, ne konuşmuş? Kim kime ne demiş? Kim evine hangi eşyayı almış? Nasıl almış? Hani parası yokmuş, onu alacak parayı nasıl bulmuş? Ve daha pek çok aslında hiç bilmemeleri ve konuşmamaları gereken konular...

Akşam olup kocaları eve gelmeden önce büyükçe bir tabağı ikramla doldurup evlerine de götürürler.



Bizim altın gününde dedikodunun dibine öyle vurmuşlar, yemekleri öyle tıka basa yemişler ki eve geldiğimde şok oldum. Masanın üstü bomboştu! Bize hiçbir şey kalmamıştı!

Dahası pek çok hanım giderken altınları vermeyi unutmuştu. "E hani altın günü için buluşmuştunuz?" demezler mi insana? Altın hariç her şeyle ilgilenmişler.

Sakin olun böceklere yaklaşıyoruz.

Size bahsedeceğim yetişkinlerin acayip toplanma biçimlerinden sonuncusu; apartman yönetim toplantısı.

Mesela bizim binada altı üstü sekiz daire var. Bina hakkında ortak bir karar almak için sekiz kişi bir araya gelince olanlar oluyor.

Bir keresinde kapının önündeki paspas için dört saat kavga etmişlerdi.



Asker emeklisi olan Kenan amca, nam-ı diğer Kenan Paşa paspasın sürekli kaydığından şikâyetçiydi. Ona göre her şey düzenli olmalıydı. Bu yüzden düzeni bozan o paspas ortadan kaldırılmalıydı!

Buna karşın, aynı zamanda apartman yöneticimiz olan ve bir şirkette müdürlük yapan Murat amca ise paspas olmazsa içerinin çamur olacağını söylüyordu. İnsanlar yağmurlu günlerde ayaklarını silerek girmeliymiş apartmana. Paspassız bir apartman, apartman olmazmış.

"Düzen lazım! Düzeni bozan şeyleri ortadan kaldırmak lazım."

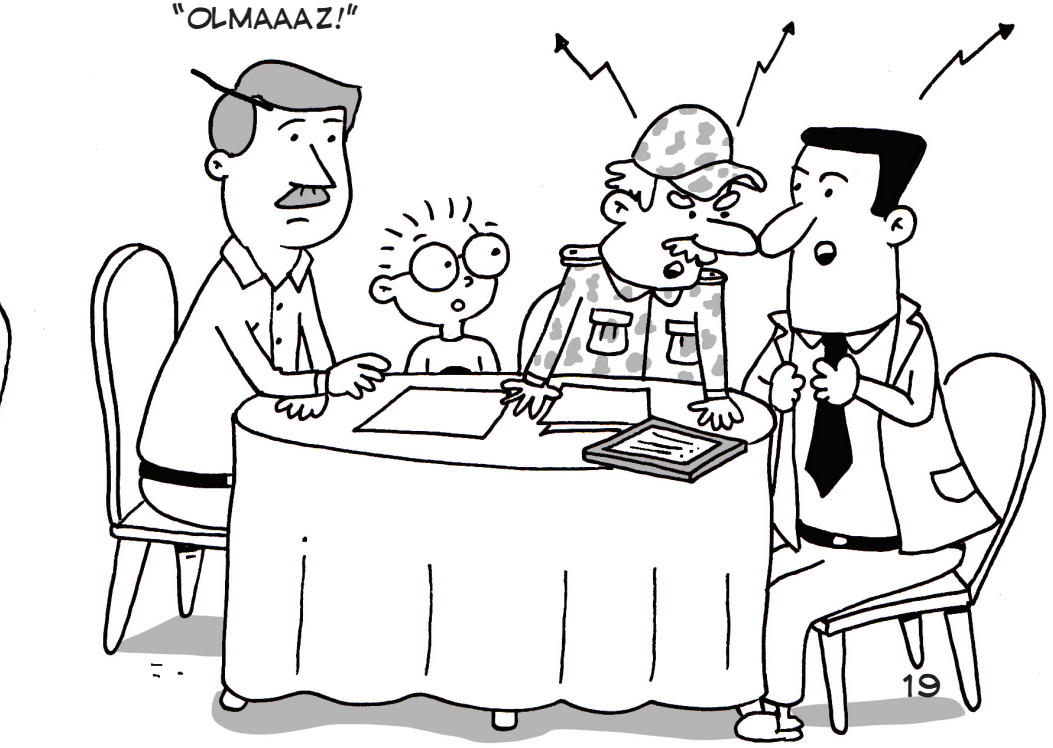
"Olmaz efendim, paspassız olmaz!"

"Olur Murat Bey, olur. Bal gibi olur!"

"Olmaz Kenan Paşa!"

"OLUUUR!"

"OLMAAAZ!"



SESSİZ SAKİN'İN GÜRÜLTÜLÜ MACERALARI



eyvah böcükler istilada!

www.sessizsakin.com facebook.com/sessizsakin

Heeey! Cankadaşım, görüşmeyeli nasılsın? Ben de iyiyim.

Diyelim ki, adamın teki bir gün gelip mahallenizi satın almak istedi. Siz satmayınca da almak için her yolu denedi, her türlü hileyi yaptı. Bakti yine olmuyor, mahallenizi dev böceklerin istila etmesini sağladı. Ne yapardınız?

Kulağa çok korkunç geliyor değil mi?

İşte bu korkunç olayların hepsi bizim başımıza geldi.

Dev böcekler yüzünden evlerimizi terk ettik. Başka bir yere taşınmak zorunda kaldık. Orada türlü zorluklar yaşadık. Ajanlar ve bilim adamları mahallemizi kurtarmak için uğraştı. Olayları nasıl mı çözdük?

Onları da kitabı okuyunca öğrenirsiniz.

www.gnchyt.com

9 786055 122775

twitter.com/gnchyt
facebook.com/gnchyt